

До війни та вибухів на Хрещатику у 1941 році на місці нинішнього Головоштампу розташовувався дохідний дім. В одній із квартир будинку постійно рухалися меблі та літали предмети. Тамтешня сім'я запросила священників, які читали там молитви, проте після цього ситуація ніяк не змінилась.

Не знаючи, як діяти далі, мешканці викликали поліцію, але і вона нічого не могла вдіяти із містикою, які творилася в квартирі. Натомість, вони навісили на двері замок і склали протокол від 16.11.1902 року. Тим самим вперше задокументувавши явище полтергейсту в Києві.

Київ починався з Лисої гори, назва якої походить від відсутності на горі деревної рослинності. Навіть біля музею історії встановлена табличка: "З цього місця почався Київ". А Микола Гоголь у "Вії" писав: "... у нас в Києві всі баби, які сидять на базарі, всі відьми". Якщо вірити давнім легендам, то саме на Лису гору злітали усі відьми на нічні шабаші.

Погану славу Лиса гора вперше набула у 1240 році. Саме тут у численних печерах ховалися вцілілі після взяття татаро-монгольською ордою Києва городяни. Відомо, що хан, не бажаючи "виловлювати" з підземних лабіринтів киян-втікачів, наказав замурувати входи в печери. Подейкують, що близько тисячі людей там були поховані живцем. Цікаво, що частина цих печер досі не вивчена.

А у 1906 році чомусь саме тут влаштували "офіційне" місце страти так званих державних злочинців: на галявинах гори стояли шибениці. Потім тут і ховали страчених. А корінні кияни стверджують, що на Лисій горі можна з'їхати з глузду чи "зустріти" самовбивцю. Словом, зловісна гора цілком підтверджує свою лиху репутацію.

Біля Музею історії України розташована не лише Десятинна церква. Там, на території музею розташований іще й вівтар у вигляді кельтського хреста, який зберігся ще з дохристиянських часів.

Примітно, що сучасні язичники вважають це місце найбільш наближеним до древніх богів, тому часто саме там збираються аби проводити різні обряди.

Про знаменитий замок Річарда на Андріївському узвозі розповідають багато легенд. Наприклад, подекують, що височіє він на своєму місці мало не з XII століття і що сам англійський король Левине серце встиг певний час у ньому пожити. Також ширяться історії, що такий замок спочатку планували побудувати в Петербурзі, проте хтось викрав креслення, а вже згодом загадковим чином воно опинилося у Києві.

Насправді ж замок на початку XX століття побудував князь Орлов, а вже через кілька років він загинув за загадкових обставин. Після цього споруду продали. І ось вже після продажу будинку почали відбуватися дивні події.

Замок зробили багатоквартирним і нові мешканці одразу після заселення почали скаржитися на моторошні звуки, які доносилися із вентиляційних труб. Тоді ж і поповзли чутки про те, що в замку оселилася нечиста сила, дехто навіть стверджував, що на власні очі бачив привидів, які там снували.

Проте такій містичності замку існує і спростування. Так жителі будинку не бажаючи перебувати у постійному страхі зважилися огледіти вентиляцію і виявили там яєчну шкарлупу. Тож, за розповідями, суть аномалії полягала в тому, що яєчна шкарлупа потрапляючи в найдрібніші отвори вперемішку із повітрям створювала страхітливий шум. Зважаючи на страхітливість звуків, які були в замку, містяни його також називали "домом що плаче".

З давнім київським храмом - Кирилівською церквою - пов'язують багато легенд. Подекують, що від цієї церкви ведуть печери аж до південної околиці Києва, а саме до місцевості, званої як "Церковщина". Легенда розповідає, що в цих печерах жив і навіть нині живе той самий легендарний Змій Горинич, причому його печера настільки глибока, що веде в саме пекло.

Є декілька версій такої легенди: в одній ідеться про те, що змія переміг богатир Добриня Микитич, в іншій – що його ніхто не зміг здолати, а богатир лише загнав лиходія далеко вглиб печери. Також існує і версія про те, що змії і зараз живе під фундаментом Кирилівської церкви.

Хай там як, а зі встановленням радянської влади в Києві, більшовики залили частину фундаменту бетоном, що в черговий раз дає привід повірити в існування змія.

Примітно також і те, що поруч з цим місцем, на Смородинському узвозі, знаходяться ще печери. Згідно з деякими легендами, Змій Горинич жив саме в цих підземних ходах, і сюди приводили молодих хлопців і дівчат в жертву звірові, і тут його переміг богатир Кирило Кожум'яка.